

ne kan begrænse de i dette stykke nævnte retsmidler til tilfælde, hvor den europæiske bevissikringskendelse fuldbyrdes ved tvangsforanstaltninger. En anmodning om iværksættelse af retsmidler indgives til en domstol i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats lovgivning.

2. De materielle grunde til udstedelse af en europæisk bevissikringskendelse, herunder overholdelse af betingelserne i artikel 7, kan kun anfægtes ved en domstol i udstedelsesstaten. Udstedelsesstaten sikrer, at der er adgang til de retsmidler, der står til rådighed i en tilsvarende national sag.

3. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle frister for iværksættelse af retsmidler som omhandlet i stk. 1 og 2, anvendes på en måde, der giver alle berørte parter effektive retsmidler.

4. Hvis retsmidlet iværksættes i fuldbyrdelsesstaten, skal den judicielle myndighed i udstedelsesstaten underrettes herom og om de grunde, hvorpå retsmidlet støttes, således at den kan fremlægge de anbringender, den finder nødvendige. Den skal orienteres om udfaldet.

5. Udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette udøvelsen af retten til iværksættelse af retsmidler efter stk. 1 og 2, bl.a. ved at give de berørte parter relevante og fyldestgørende oplysninger.

6. Fuldbyrdelsesstaten kan suspendere overførslen af genstande, dokumenter og data, mens den afventer udfaldet af et retsmiddel.

Artikel 19

Refusion

1. Hvis fuldbyrdelsesstaten i henhold til sin lovgivning er ansvarlig for skade, der er forvoldt en af de i artikel 18 omhandlede parter i forbindelse med fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, der er fremsendt til den i medfør af artikel 8, refunderer udstedelsesstaten fuldbyrdelsesstaten de beløb, denne som følge af dette ansvar har ydet i erstatning til nævnte part, medmindre og i det omfang skaden eller en del af skaden skyldes fuldbyrdelsesstatens handle-måde, jf. dog artikel 18, stk. 2.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes nationale lovgivning vedrørende fysiske eller juridiske personers krav om erstatning.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Overvågning af rammeafgørelsens effektivitet

1. En medlemsstat, der har haft gentagne problemer med en anden medlemsstat ved fuldbyrdelsen af europæiske bevissikringskendelser, som ikke har kunnet løses bilateralt, underretter Rådet herom for at bistå det i dets evaluering af anvendelsen af rammeafgørelsen i medlemsstaterne.

2. Rådet evaluerer især, hvordan medlemsstaterne i praksis anvender bestemmelserne i rammeafgørelsen.

Artikel 21

Forbindelse til andre retlige instrumenter

1. Rammeafgørelsen eksisterer side om side med eksisterende retlige instrumenter i forbindelserne mellem medlemsstaterne, for så vidt disse vedrører anmodninger om gensidig retshjælp vedrørende bevismateriale, der falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, jf. dog stk. 2 og uden at det berører anvendelsen af disse instrumenter i forbindelserne mellem medlemsstaterne og tredjelande.

2. Udstedelsesmyndighederne henholder sig til den europæiske bevissikringskendelse, når alle de genstande, dokumenter og data, der ønskes fra fuldbyrdelsesstaten, falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Udstedelsesmyndighederne kan gøre brug af gensidig retshjælp til at fremskaffe genstande, dokumenter og data, der falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, hvis de udgør en del af en bredere anmodning om retshjælp, eller udstedelsesmyndigheden i den pågældende sag mener, at dette vil lette samarbejdet med fuldbyrdelsesstaten.